

Četvrtak, 3. novembar 2005.

Svedok P-006

Svedok P-013

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 14.20 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobar dan. Molim vas da ustanete i da pročitate svečanu izjavu koju ćete da dobijete napisanu na papiru.

SVEDOK P-006: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cijelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, vi ćete da počnete?

TUŽILAC MOORE: Da.

SUDIJA PARKER: Pokušavao sam da pogodim.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC MOORE

TUŽILAC MOORE: Sa vašim dopuštenjem, počecu. Ovo je svedok P-006. postoje određena poverljiva pitanja vezana za ovog svedoka, tako da ćemo odmah da zamolimo da pređemo na poluprivatnu sednicu i takođe da se svedoku pokaže jedan dokument da bi se potvrdili podaci o svedoku u vezi sa datumom i mestom rođenja.

SUDIJA PARKER: Poluprivatna sednica.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, sada smo na otvorenoj sednici.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Svedoče, sada bih s vama razgovarao o ljudima koje ste videli da odvede. Rekli ste da ste videli jednoga kako se vraća. Dakle, jedna osoba se vratila. A druga trojica koju ste spomenuli, da li ste njih nekad posle videli?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Nikad ih više nisam vidio. I dan danas se vode kao nestali.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kada kažete: "Oni su ih odveli", na koga tačno mislite?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Mislim na vojnike. Ljude koji su bili u vojnim odorama.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Možete li da nam kažete otprilike u koje doba dana je to bilo kada su ih odveli? U koliko sati otprilike?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Ne sjećam se dobro, ali rekao bih da je to bilo predveče. Znači poslje 16.00.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mi ovde u sudnici znamo da je doktorka Bosanac bila u bolnici u predmetno vreme. Da li ste vi nekad videli doktorku Bosanac u toku 19. novembra?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Recite nam molim vas šta ste još videli da se događa toga 19. novembra?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Nisam siguran, ali mislim da je to bilo 19. Vidio sam kako dolazi sin od doktora Ivankovića. Bio je u maskirnoj uniformi. Imao je na desnoj ruci oznaku "Belih orlova". Obratio mu se i pitao da li mu je netko naudio, da li mu je netko prijetio, u tom smislu da bi mu se on mogao osvetiti.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Možete li da mi kažete ko je s kim razgovarao. Rekli ste on i on. Dakle, ko je s kim razgovarao, molim vas?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Pardon. Sin od doktora Ivankovića došao je do njega.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste čuli šta je doktor Ivanković odgovorio?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Ne, nisam čuo. Samo je klimao glavom u smislu kao da nije ...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Rekli ste da mislite da je to bilo 19. novembra ...

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Nisam siguran

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada ste čuli taj razgovor?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Oprostite, nisam siguran da li je to bilo 19. ili 20. novembra ujutro.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li se sećate gde je to bilo?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Da ...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste videli gde se to događa?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Da. Toga se sjećam. To je bilo pred ulazom u Kiruršku hitnu pred Kriznim stožerom, ispred našeg Kriznog stožera u bolnici.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Govorili ste nam o 19. novembru. Da li ste videli još nekog oficira JNA da učestvuje u nekim razgovorima ili ne te večeri?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Te večeri ili te noći više ne.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Molim vas da sada pređemo na 20. novembar. Čega se sećate? Šta se događalo 20. novembra ujutro?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Ujutro 20. prije evakuacije vidio sam da odvede novinara Sinišu Glavaševića isto dvojica vojnika. Glavašević je imao povez na glavi, vjerojatno od ranjavanja od prije, od granatiranja grada. Zatim, vidio sam u 7.00 kako je došao neki oficir, obratio se doktorici Bosanac i rekao je da ona više ne upravlja bolnicom nego on. Njega mogu samo opisati kao čovjeka starog između 40 i 50 godina, nižeg rasta, nešto deblji i bio je u odori JNA.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Sada bih s vama razgovarao o osobi koja se zove Glavašević. Možete li da mi kažete ko je on zapravo bio i šta je bio po zanimanju?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Po zanimanju je bio novinar, a radio je na našem "Radio Vukovaru" kao novinar.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Možete li da nam kažete koliko je on aktivno radio, odnosno koliko je aktivno učestvovao u radu "Radio Vukovara" u novembru mesecu?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Svako veče je izveštavao šta se događa u Vukovaru i okolnim djelovima njegovog grada.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Rekli ste da ste videli jednog oficira. Mislite da je to bilo 20. novembra ujutro, negde oko 7.00. I videli ste, odnosno rekli ste da je taj oficir razgovarao sa doktorkom Bosanac. Da li možda znate kako se taj oficir zvao ili ne znate?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Ne znam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Sada bih razgovarao s vama o tome šta se događalo tokom jutra. Dakle, rekli ste nam šta je bilo s Glavaševićem ujutro u 7.00. Šta se dogodilo posle toga?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Iza toga kada se taj oficir bio obratio doktorici Bosanac, iza toga je došao gospodin Šljivančanin. Predstavio nam se, rekao da su on i njegovi vojnici naši osloboditelji Vukovara i rekao nam je da svo medicinsko osoblje uđe u određenu prostoriju, a to je bila Kirurška ambulanta, odnosno gipsaona.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste vi smatrali da ste deo zdravstvenog osoblja u to vreme?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Pa ako sam svo vrijeme skupljao ranjenike i ako sam radio u toj bolnici, sigurno da sam smatrao da sam jedan od osoblja.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa da li ste otišli kao što je traženo u odvojenu prostoriju?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Kada je posle izvesnog vremena svo medicinsko osoblje ušlo u tu određenu prostoriju, u gipsaonu, kada su vozači htjeli ući u tu prostoriju, kraj vrata je stajao doktor Ivanković i rekao nam je da svo medicinsko osoblje, odnosno pardon, da vozači nisu medicinsko osoblje i neka izađu van prostorije.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada ste izašli napolje šta ste videli?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Kada su nas uputili prema van, prema van podrumске prostorije... Oprostite, malo sam se uznemirio. Kada smo izlazili van iz podrumskih prostorija, primjetio sam da tamo ima puno ljudi, žena i djece koji su već bili odvojeni od muškaraca, jer su s lijeve strane muškarci stajali u vrsti. Znači od tog izlaza te kirurške hitne, pa naljevo prema Gundulićevoj ulici u dvorištu bolnice. Neki vojnici su nas uputili da i mi stanemo u tu vrstu, tako da sam ja otišao u vrstu prema naprijed. Stali smo u vrstu. Došli su vojnici, neki vojnici do nas. Pretresli su nas. Uzeli su nam osobne stvari, novac, nakit. Dok sam tako stajao u vrsti, vidio sam da u vojne kamione tovare ranjene pacijente koji nisu mogli hodati, znači teške ranjenike. Prvo su ih izgurivali van na krevetima, zatim su ih stavljali na nosila i s nosilima zajedno u kamione.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Hteo bih da se vratimo na ljude koji su bili postrojeni. Rekli ste da su žene i deca već bili odvojeni od muškaraca. Znam da vam je teško da procenite broj. Ali ako biste pokušali da procenite koliki je broj muškaraca stajao u redu, da li bi to bilo na desetine njih ili pedesetak ili stotinu ...

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Preko 200 ljudi.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ili preko 100? Hteo bih sada da vas pitam nešto o ljudima koje ste opisali kao teško povređene. Često u bolnici ljudi koji dobijaju posebnu negu, dobijaju infuziju. Na primer, dok su u krevetu, kao i slična medicinska pomagala. Da li ste vi videli da je takva oprema bila primenjivana na pacijentima koje ste opisali kao teško bolesne ili teško povređene?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Ne mogu vam to reći, jer nisam vidio jer ispred mene su ih jako brzo provezli.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste prepoznali bilo koju osobu koja je izvedena i stavljena u vojne kamione?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Nijednog ranjenog pacijenta nisam prepoznao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste videli bilo kakva vojna vozila Hitne pomoći koja su eventualno korišćena za prevoz tih teško povređenih pacijenta?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Ne. To su bili vojni kamioni, pošto sam nekada bio i sam vozač u bivšoj JNA, to je bio kamion "110".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hteo bih sada da govorim o muškarcima koji su bili postrojeni. Rekli ste da ih je bilo preko 200. Šta im se dogodilo?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Pa ovako. Pošto smo stajali u vrsti, rekli su nam da se okrenemo prema autobusima koji su nas čekali u Gundulićevoj ulici, znači van bolničkog kruga i rekli su nam da ulazimo u autobuse onim redom kako stojimo u koloni. Ja sam sukladno tim redom ušao u drugi autobus, sjeo sam u treći red do prolaza, gledajući prema naprijed. Samo smo nas dvojica izašli iz autobusa. Nisu nam rekli zašto da izađemo. Rekli su nam da stanemo kraj bolničke ograde gdje su stajala još trojica kolega. Nakon izvjesnog vremena autobusi su se okrenuli tu ispred nas i nastavili put ka središtu grada.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Od 200 muškaraca koje ste opisali, taj aproksimativni broj koji ste dali, koliko njih je moglo da izađe iz autobusa, koliko ste vi mogli da vidite?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Mislite ko je još tu imao bolničku karticu?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Postaviću drugačije pitanje. Koliko je od tih 200 muškaraca ušlo u autobuse?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Ušli su svi u autobuse, osim nas petorice.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Rekli ste nam da vam je rečeno da sačekate pored ograde i da ste videli kako odlaze autobusi. Kada su otišli, da li je to bilo samo tih pet autobusa ili je uz njih bilo i drugih vozila? Da li se sećate toga?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Ne, pošto su se autobusi okrenuli tu ispred nas, samo tih pet autobusa je bilo. Nikakva druga vozila nisu bila.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A da li su u samim autobusima bili pripadnici JNA?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Ne, osim vozača. E sad, da li je vozač bio JNA ili ne, to ne znam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kad ste bili pored ograde, da li ste se sreli s nekim drugim ili da li vam je bilo ko drugi prišao?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Da, tu ispred ograde nas petoro smo stajali i tu su nas čuvali dvojica vojnika JNA. U nekom momentu nam je prišao gospodin Šljivančanin i pitao je kako se zovemo. Sa sobom je imao neki spisak imena. Kad nas je pitao da pogledamo da li smo mi na tim spiskovima, naša imena nisu bila na tom spisku, odnosno na tom papiru, tako da ih je on sam napisao pri dnu. Mene je još pitao da li sam aktivno učestvovao u prikupljanju ranjenika. Rekao sam da mi vozači smo obično vozili ranjene civile, ali da je vojska sama sebe dovozila, što je, naravno, bila laž, ali u tom trenutku mi se učinilo da je tako najbolje reći. Zatim je otišao razgovarati sa ostalom četvoricom.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Zašto ste tada slagali Šljivančanina u vezi sa prikupljanjem ranjenih vojnika?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Strašno sam se bojao pošto je već bilo jučerašnjih odvođenja muškaraca. Uplašio sam se da bi se to moglo i meni dogoditi, pa sam slagao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste na spisku koji je Šljivančanin imao mogli da vidite bilo koja imena ili recimo da li ste mogli da vidite koliko je imena bilo na tom spisku?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Pa to je bio papir A4 sa dvije stranice. Kad nam je pokazao da se nađemo na tom spisku, samo sam sebe tražio, svoje prezime, tako da uopće nisam gledao ničije drugo, odnosno nisam ni mogao... Nisam zapamtio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ako prihvatimo da niste mogli da pogledate imena, da li su ona bila samo sa jedne strane ili sa obe strane tog papira formata A4? Da li

možete da kažete otprilike, šta mislite koliko imena je moglo da bude na tom popisu sa jedne strane ili sa obe strane?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Pa slušajte, točnu brojku vam ne mogu reći, ali pošto je bilo gusto napisano jedno ispod drugoga, vjerovatno je bilo puno prezimena i s jedne i s druge strane.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Šta ste uradili pošto su vaša imena dodata njegovom spisku? Da li možete to da nam kažete?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Da. Kada je dodao na spisak naša imena i kada je otišao, odnosno kada je razgovarao sa ostalom četvoricom, svu petoricu nas je ponovo poslao prema bolnici, odnosno prema podrumu bolnice. Tamo su još uvijek bili žene i djeca i ja sam ponovo ušao u Kiruršku ambulantu i sjeo na klupu ispred gipsaone i u nekom momentu mi se stvorio vojnik duže brade i s kokardom na kapi i pitao me je kako se zovem i pitao je odakle sam. Kad sam rekao kako se zovem i odakle sam, tražio je u kojem djelu grada stanujem. Kada sam mu odgovorio da sam sa Mitnice, isti momenat me je zgrabio za ruku i krenuo prema van, odnosno uzeo mi tu bolničku karticu koju sam imao u ruci. Kada smo krenuli iz kirurške hitne ponovo prema Gundulićevoj ulici, u jednom trenutku se stvorila sestra koju sam poznavao i s njom radio i bili smo dobri u bolnici, zvala se Vuka Vukanović, koja i dan danas radi u bolnici. Ona mu je prišla i nešto rekla, ne znam što, nisam čuo... nisam čuo i ja sam... On mi je tu bolničku karticu vratio. Ja sam ju zagrlio i otpratila me je do autobusa koji su se nalazili s druge strane bolnice, odnosno u ulici Ive Lole Ribara, koja gleda na glavni ulaz bolnice.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Koliko je bilo ljudi u autobusu do koga ste otišli?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Ja ne znam koliko je autobusa bilo ispred bolnice, jer u jedan od njih sam ja ušao. Kada sam ušao unutra vidio sam da je to moje bolničko osoblje i da su unura žene i civili. U tom autobusu od muškaraca bio je samo moj šef, Zdravko Đapić. Sestre i te žene koje su tamo bile u autobusu, nabacale jakne i svoje torbice, tako da nas oni nisu mogli primjetiti.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Rekli ste nam da ste vi i vaš šef bili jedini muškarci u autobusu. Da li možete da nam otprilike kažete koliko je ljudi bilo u autobusu: 10, 20, 30, 40?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Pa autobus prima... Ima 50 sjedala, znači 50 ljudi. Eto i nas dvojica, moglo bi se reći 52.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kažete da su tu bili vojnici koji su udarali u autobus i govorili da treba da izađu muškarci. Tražili su muškarce. Kada je to počelo, to njihovo lupanje i vikanje da treba da izađu muškarci? Na kom je to mestu bilo?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: To je na mjestu bilo gdje su bili ti autobusi u Ive Lole Ribara, odnosno preko puta glavnog ulaza bolnice, na cesti.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ako govorimo o vremenu, vi ste pomenuli da ste negde oko 7.00 videli kako odvođe novinara. Otprilike u koje vreme su autobusi krenuli iz bolnice?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Točno se sjećam da kad su se autobusi počeli okretati, pošto sam još uvijek onako čučao između sjedala, da su se autobusi počeli kretati i okretati između... tu ispred bolnice, bilo je negdje oko 12.00.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hteo bih da neko vreme govorimo o autobusima. Koliko je autobusa bilo tamo koji su odvezli ljude iz bolnice, koliko je vama poznato? Da li možete da nam date neku predstavu o njihovom broju?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: U ovom autobusu u kojem sam ja bio ili u onome prije toga?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ne. Sad govorim o autobusima o kojima ste govorili, i u kom jednom ste i vi bili, a bilo je i drugih autobusa. Šta mislite, koliko ih je bilo koji su krenuli negde oko 12.00?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Pet do šest autobusa, ne znam tačno. Pet do šest autobusa je sigurno bilo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Poznato nam je zapravo da su ti autobusi, na kraju, išli određenim putem. I molio bih vas da se sada skoncentrišete na jedan drugi, kasniji vremenski trenutak kada je trebalo da izađete iz autobusa. Da li se sećate toga?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: To kad smo krenuli... Kad su se autobusi okrenuli ispred bolnice, nastavili smo put prema centru grada, prema vojarni, odnosno prolazili smo kraj vojarnе "Veleprometa", put prema Negoslavcima, Orolik, Tovarnik, Šid, Sremska Mitrovica. U Sremskoj Mitrovici je autobus stao, po pričanju iz autobusa koji sam čuo, kod neke sportske dvorane, ali ja nisam izlazio van. Bio sam strašno uplašen i bojao sam se uopće više izlaziti van iz autobusa. Najsigurnije mi je bilo u autobusu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Posle Sremske Mitrovice gde je autobus otišao?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Tu noć, odnosno kad smo došli u Sremsku Mitrovicu, došli u kasarnu, pa smo tu bili cijelu noć... Tu cijelu noć smo bili u kasarni. Tu smo i prespavali u autobusima. Ujutru, u ranim jutarnjim satima, da li je to bilo posle 7.00 ili poslje 8.00, uglavnom već je bio dan, autobusi su krenuli prema Bijeljini i prema Bosanskim Dvorima. Tamo se radila razmjena. Jednostavno autobus je došao jedan prazan i ovaj autobus gdje smo mi bili. Vrata uz vrata su stajali i jednostavno smo samo pretrčavali iz autobusa unutra. Isti momenat kad je ovaj autobus bio ispražnjen, a ovaj pun u koji smo mi ušli, isti momenat je krenuo i nakon možda jedno tri, četiri kilometra je stao da bi sačekao druge autobuse, odnosno stvorila se kolona.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li su tih otprilike pet, šest autobusa išli u konvoju pre razmene, pre nego što su ljudi razmenjeni, koliko vi znate?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Jesu. Od kasarne u Sremskoj Mitrovici do tamo, do Bosanskih Dvora išli smo u konvoju.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li možete da pomognete Sudu i da nam kažete koliko su od tih ljudi koji su sišli iz autobusa bili zene i deca, u procentima, a koliko muškarci koji su bili u tim autobusima? Da li ste shvatili pitanje?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Jesam. Kad smo nakon nekog vremena, to kad se stvorila kolona, otišli smo u Đakovo. To nam je bilo prvo stajanje, prvi odmor, i uglavnom su to 80 posto, 85 posto, bili žene i djeca. Jako malo muškaraca je bilo među tim ljudima.

TUŽILAC MOORE: Najlepše vam hvala. Nemam više pitanja.

SUDIJA PARKER: Hvala. Ovo je sada pravi trenutak, gospodine Moore, i s obzirom na određene izmene transkripta, moraćemo da imamo pauzu od nekih pola sata. Nastavićemo sa radom u 16.10.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, izvolite. Imate reč.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala, časni Sude.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT VASIĆ

ADVOKAT VASIĆ: Gospodine, želim prvo da vam se predstavim. Ja sam advokat Miroslav Vasić, branilac gospodina Milete Mrkšića. Takođe bih vas molio, s obzirom na zaštitne mere koje imamo, da nakon mog pitanja napravite malu pauzu, kako bih mogao da isključim mikrofona da se vaš glas ne bi čuo preko mog mikrofona. A to će nam pomoći i oko prevoda, da bi svi učesnici u postupku znali o čemu pričamo. Časni Sude, za početak mog ispitivanja bi možda bilo prigodno da predemo na privatnu sednicu.

SUDIJA PARKER: Privatna sednica.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, sada smo na otvorenoj sednici.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Gospodine P-006, moje ime je Mira Tapušковиć. Ja sam kobranilac optuženog Miroslava Radića. Vas je moj kolega zamolio da pričate polako zbog Prevodilačke službe (CLSS, Conference and Language Services Section). Na to ću vas i ja možda ako bude bilo potrebe opomenuti koji put, kako bi

prevođenje išlo što bolje, ali vidim da je to do sada išlo veoma dobro. Moliću vas još jednu stvar, da ukoliko budemo pominjali neka imena, da dobro razmislite pre nego što neko ime izgovorite, a ja ću vas isto na to upozoriti, jer ne bih htela da povredimo eventualno zaštitne mere nekih drugih lica, koje su ima dodeljene kao što su dodeljene i vama. Ja ću se vratiti delom na neka pitanja koja je postavio vama i kolega Vasić, branilac optuženog Mrkšića, jer su očigledno to pitanja vrlo interesantna za Odbranu. Da li vi sada posle ovoliko vremena možete da nam kažete tačno datum kada ste dali svoj prvi iskaz istražiteljima ovog Tribunala?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Za datum ne mogu reći, ali to je bilo 1995. godine.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Vi ste, to ste potvrdili cenjenom kolegi Vasiću, svedočili u *Predmetu Dokmanović*. Da li možete da nam kažete kog je to datuma bilo?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Ne mogu.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li možete da mi ponovite odgovor? Izvinjavam se, nisam vas čula.

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Rekoh ne mogu. Što se tiče datuma, ne mogu ponoviti. Ne sjećam se.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi ste ovde, pretpostavljam, spremajući se da svedočite po drugi put pred ovim Tribunalom i pred ovim Pretresnim većem, već jedno desetak dana, zar ne?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Istina je.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hoćete li mi reći da li ste za ovih 10 dana bili u posedu vaše izjave koju ste dali istražiteljima Tužilaštva, rekli ste, 1995. godine?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Da, dobio sam je.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li se vi možda gospodine sećate kada ste po rasporedu od strane Tužilaštva trebali prvi put, odnosno u ovom Predmetu prvi dan mogući da se pojavite pred ovim Pretresnim većem i da date svoj iskaz?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: To je juče bilo ...

TUŽILAC MOORE: Uz dužno poštovanje uvaženoj kolegini, kao što Sud zna, situacija sa svedocima je takva, da nemamo kristalnu kuglu i ne može tačno da se zna kada će neko da svedoči. Dakle, to nije korektno pitanje, zato što svedok nije bio u situaciji da to zna. Samo je Pretresno veće bilo u mogućnosti da to zna i to se menja iz dana u dan.

SUDIJA PARKER: Sada kada ste to rekli, ipak moram da dodam da sam svedok može da kaže ne znam. Da li je to vaš stav?

SVEDOK P-006: Da.

SUDIJA PARKER: Ja mislim da je na taj način odgovoreno i na samo pitanje i na prigovor.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Jeste časni Sude. Hvala na opasci. Da li se onda svedok seća za ovih poslednjih 10 dana boravka, kog je tačno dana sačinjena korekcija njegovog iskaza koja je nama nakon toga dostavljena?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: To je bio prošli tjedan, u četvrtak kada sam zadnji put bio sa gospodinom Mooreom.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi ste se tokom glavnog ispitivanja cenjenog kolege Moorea malo izjasnili o tome kako je došlo do te ispravke. Da li biste sada mogli malo da nam dopunite da li je do ispravke došlo na vaš lični zahtev ili vam je gospodin Moore ili bilo ko iz Tužilaštva ukazao na neke diskrepancije u vašem iskazu?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Ne, ne. Na moj osobni zahtjev.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ: Časni Sude, izvinjavam se, daju mi sa malo dužim gajtanom slušalice da ne bih morala svaki čas da se saginjem. Hvala.

SUDIJA PARKER: Ovo izgleda mnogo bolje.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala, časni Sude. Ja bih molila zbog ovih malih problema sa slušalicama, nisam tačno čula odgovor. Uz vaše dopuštenje pitala bih svedoka da ponovi svoj odgovor na moje pitanje.

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Ne, ne. Na svoj osobni zahtjev.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Sada da se malo vratimo na događaje zbog kojih ste vi i došli pred ovaj Tribunal po drugi put. Vi ste rekli na pitanje cenjenog kolege tužioca i na pitanja mog kolege Vasića da ste živeli na Mitnici. Možete li reći koliko je Mitnica bila udaljena od, odnosno koliko je i dan danas Mitnica, taj deo grada, udaljen od Dunava vazdušnom linijom?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Pa nekih 100 do 150 metara.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi ste u svom iskazu rekli da je Mitnica, kraj u kome ste živeli, bila poslednja izložena dejstvima. Da li vi možete da nam date bilo kakvo objašnjenje za to?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Ne bih vam znao odgovoriti na to taj odgovor, odnosno na to pitanje.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Završetak operacija oko Vukovara vi ste sačekali u samom gradu, baš u bolnici?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Jesam. Bio sam unutar bolnice.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I nakon pada opsade Vukovara, vi ste nastavili da živite u Vukovaru?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Ne, nego sam izašao s tim konvojem prema Mitrovici, jer smo išli za Đakovo i iz Đakova za Zagreb. I bio sam sedam godina u Zagrebu. Sad trenutno živim u Vukovaru. Vratio sam se.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Recite mi da li ste ikada u međuvremenu susretali svoje prijatelje ili kolege iz bolnice i imali prilike sa njima u tom periodu, dok se niste vratili u Vukovar, da prodiskutujete te događaje koje ste proživeli?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Da, susretao sam se.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li vam zvuči logičan zaključak da ste sa njima i razmenjivali te, moramo da priznamo, neprijatne utiske kroz koje ste prošli tih dana i tih meseci, zar ne?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Da.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi ste u svom iskazu rekli da ste služili vojni rok i tad ste imali koliko, između 19 i 20 godina?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Da. Izašao sam iz vojske 1989. godine, u šestom mjesecu 1989. godine.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Možete li reći Pretresnom veću u kom ste rodu vojske bili?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Bio sam vojna policija pri izviđačima.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Znači na određen način upoznati ste sa činovima, rodovima vojske, nekim elementarnim formacijskim podelama tadašnje JNA?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Da.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi ste znali tada, u to vreme, kako su izgledali podoficirske, oficirske uniforme u okviru JNA, pa i uniforme pripadnika Zbora narodne garde, zar ne?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Da.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A da li ste se po povratku iz, sa odsluženja vojnog roka, tačnije da kažem, bavili bilo kojom vrstom političke aktivnosti u Vukovaru ili u okviru Hrvatske?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Nikad.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Vi ste rekli da ste se u bolnicu preselili nakon što ste odveli roditelje do Vinkovaca, ako se dobro sećam, pa su vaši roditelji otišli za Zagreb bez vas, je l' tako?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Da.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Nakon toga ste se odmah preselili u bolnicu i spavali ste u stanici Hitne pomoći koja je bila sastavni deo bolnice?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Istina.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja sam svedoka upozorila da priča sporije, ali očigledno je da ja pričam brzo. Hvala kolegama na upozorenju. Rekli ste u svojoj izjavi koju smo mi dobili od Tužilaštva da je u osmom mesecu 1991. godine bolnica često gađana. Da li možete da nam kažete koliko je često ona bila gađana i kakva su oštećenja, u grubim crtama, bila na bolnici?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Pa gađana je granatama, a što se oštećenja tiče, padale su po dvorištima, po krovovima, oko bolnice.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi ste kolegi Vasiću dali odgovor na pitanje kako ste dobili vaš posao u bolnici i napomenuli ste da se dešavalo da su Srbi napuštali svoje poslove. Recite sada i nama, a posebno Pretresnom veću, da li su to Srbi napuštali svoje poslove samo u bolnici ili u Vukovaru ili u toj regiji?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Ja ne bih znao odgovoriti na to pitanje, jer u to vrijeme kada su Srbi odlazili iz bolnice, ja nisam radio u bolnici, nego kod privatnika, tako da stvarno ne znam.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ: Časni Sude, ja bih molila da na jedan kratak period pređemo na privatnu sednicu, ako dozvolite.

SUDIJA PARKER: Molim privatnu sednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, opet smo na otvorenoj sednici.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Moj kolega Vasić, branilac okrivljenog Mrkšića, postavio vam je nekoliko pitanja vezano za datume koji se ovde i u vašem iskazu pred istražiteljima i današnjem vašem iskazu ovde pred ovim Pretresnim većem pojavljuju u nizu: 18, 19. i 20. novembar. Ja ću se ponovo vratiti, odnosno ja ću se vratiti ponovo na pitanje novinara Glavaševića o kome vas je moj kolega dosta pitao, pa bih imala i ja još nešto da vas pitam. Vi ste u opisu svojih događaja naveli čitav niz stvari u iskazu koje mi imamo, koje su se izdešavale. Da li vi možete sada ponovo ukratko, u dve reči, da nam kažete sled događaja 20. novembra?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: 20. novembra?

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da. Hvala.

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Ujutru prije evakuacije, znači prije 7.00, vidio sam kako odvoze dvojica vojnika novinara Glavaševića. Imao je zavoj na glavi, vjerojatno od granatiranja grada proteklih dana. Zatim, vidio sam u 7.00 gospodina koji se obratio doktorici Vesni Bosanac i rekao da ona više ne upravlja bolnicom, nego on. Rekao sam da ga samo mogu opisati kao čovjeka starog između 40 i 50 godina ...

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ne morate toliko u detalje da idete. Samo sled stvari. Rekli ste da ste u 7.00 videli kako se odvozi Glavašević ...

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Ne u 7.00, nego prije evakuacije, prije 7.00 ...

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja se izvinjavam što vas prekidam u vašem izlaganju ali ukoliko bismo se vratili na stranicu 20 transkripta današnjeg i na red 18. kada ste govorili na pitanja kolege Moorea, vi ste rekli da je to bilo 20. novembra u 7.00 ujutro. Kako sada znate da je to bilo pre 7.00?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Ne. Ja sam i onda naveo da je to bilo prije evakuacije, a evakuacija je počela u 7.00. Znači prije evakuacije, prije 7.00.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja moram da vas pitam gospodine ove detalje, zato što u nekim trenucima nakon 10 i po godina, znate tačno satnicu, a u ključnim momentim nakon 10 i po godina ne možete da se setite datuma. Šta je dalje bilo, ako možete da nastavite?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Iza tog gospodina koji se obratio doktorici Bosanac, došao je gospodin Šljivančanin. Zatim smo mi izišli van. Vidio sam vrstu, vidio sam odvođenje. Vidio sam žene i djecu, vidio sam vrstu u kojoj su muškarci bili. Vidio sam odvođenje ranjenih pacijenta koji su stavljeni u kamione, zatim pretresanje nas koji smo stajali u vrsti, pa ulazak moj u autobus, pa izlazak iz autobusa, pa opet gospodin Šljivančanin. Pa sam se ja vraćao u bolnicu, pa gospodin koji me je ponovo odvojio na stranu. Zatim sestra Vuka koja me je otpratila do autobusa, ulazak u autobus i put ka Sremskoj Mitrovici.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. I polazak je bio u, kako ste rekli, oko 12.00?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Oko 12.00.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi ste 27. oktobra ove godine u prisustvu cenjenog kolege Moorea i pretpostavljam istražitelja Tužilaštva, dali izjavu vašu kojom vi pravite određene korekcije vašeg iskaza iz 1995. godine. Kolega Vasić vas je pitao o tim stvarima, ali moraću i ja da bi mi bilo apsolutno sve jasno. Dva paragrafa vaše izjave su ispravljena. Časni Sude, da li biste mi dozvolili da BHS verziju ove izjave dam svedoku na grafoskop kako bi on mogao da pročita kako ja ne bih intepretirala njegove... Ono što je on potpisao. Ja molim poslužitelja... Ja ću uzeti englesku verziju. Časni Sude, pošto imamo stvar samo na grafoskopu, ja mislim da će vama biti veoma lako da shvatite o čemu se radi. To su samo paragrafi i ja vas najljubaznije molim da... Više je važnije šta će svedok da kaže nego ono šta će se toliko videti na ovaj... Ako dozvolite, ovaj moj komentar. Hvala. Strana 3, paragraf broj 5. Vi pominjete da se događaj sa novinarom Glavaševićem dogodio 20. novembra 1991. godine. Jeste li to potpisali?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Da.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Sledeći paragraf u tom stavu je, a odnosi se isto na stranicu 3, paragraf 5, vi potvrđujete ponovo da se događaj sa novinarom Glavaševićem odigrao 20. novembra 1991. godine?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Da.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi ste tokom svedočenja u *Predmetu Dokmanović* u februaru mesecu, datum je tačno 3. februar 1998. godine, na strani 532, u dva navrata na pitanje branioca optuženog Dokmanovića, izjavili da se događaj sa novinarom Glavaševićem dogodio 18. novembra u večernjim časovima. Možete li da objasnite toliku diskrepanciju u dva dana i u večernjim i jutarnjim časovima?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Ja vam to ne mogu objasniti, jer se sjećam da sam ja rekao za 18. jedanaesti, a ovu izjavu koju sam dobio, pisalo je da je Glavašević odveden 19. jedanaestog, pa sam molio da se ispravi, da nije bilo 19. nego 20. novembra.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li možete danas da nam kažete kada se tačno to dogodilo sa Glavaševićem? Mi imamo vaša tri različita iskaza na tu okolnost.

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Desilo se 20. jedanaestog prije evakuacije, prije 7.00.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I nakon 14 godina od događaja to možete da tvrdite pozitivno?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Da. 100 posto.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Sada bih htela da vam postavim još nekoliko pitanja vezano za doktora Ivankovića. Vi ste poznavali njegovog sina?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Da. Stanovali su u blizini naselja do moje ulice.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Jeste li se vi družili sa njim?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Da, ali ne intenzivno. Povremeno.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Do kada ste se sa njim družili?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Dok nije odselio iz tog naselja.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Kad ste ga videli da razgovara sa svojim ocem ispred bolnice, možete li reći na kojoj udaljenosti ste vi bili od doktora Ivankovića i njegovog sina?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Na neka tri do četiri metra.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Jsete li bili okruženi drugim ljudima?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I čuli ste jasno pitanje doktora... sina doktora Ivankovića?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Jesam, jer sam gledao u njih.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Možete li da opišete kako je bio obučen sin doktora Ivankovića?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Imao je maskirnu uniformu na sebi i imao je na desnom rukavu oznaku "Belih orlova".

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja bih imala samo još jedno zadnje pitanje, časni Sude, za ovog svedoka. Da li može tačno da nam opredeli vreme kada je 20. jedanaestog prva grupa ljudi iz bolnice otišla? To su oni ljudi koji su ukrcani na kamione. Da li vi možete da opredelite tačno sat?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Ne mogu vam tačno... Mogu li vam otprilike reći?

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ: Ne. Hvala najlepša onda. Hvala, časni Sude, nemam više pitanja za ovog svedoka.

SUDIJA PARKER: Hvala vam najlepše gospođo Tapušković. Gospodine Lukiću izvolite. Mogli bismo da napravimo pauzu sada ako vam to odgovara, pa ćemo da nastavimo u 17.50.

TUŽILAC MOORE: Pre nego što odemo na pauzu časni Sude, mi možemo da dovedemo svedoka večeras. U vezi toga nema nikakve sumnje. Ja znam da to sasvim zavisi od vas. Časni Sude, ja znam šta ste nam rekli juče ...

SUDIJA PARKER: Samo malo, gospodine Moore. Gospodine Lukiću, da li možete da nam date neku procenu u vezi s vremenom.

ADVOKAT LUKIĆ: Mislim da su mi moje kolege dosta uskratile dužinu mojih pitanja, odnosno značajan deo tema koje sam ja hteo da pitam su obrađene. Ako bih rekao pola sata... ali ne smem da garantujem, možda će mi se otvoriti neka tema. Otprilike tako.

SUDIJA PARKER: Pola sata, to bi značilo onda da ćemo doći do 16.20. Gospodine Moore, hoće li vaše dodatno ispitivanje da traje dugo?

TUŽILAC MOORE: Ja imam samo jednu temu za sada.

SUDIJA PARKER: Pa mislim da bi bilo dobro da drugi svedok bude spreman da svedoči.

TUŽILAC MOORE: Hvala.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, izvolite.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT LUKIĆ

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobar dan. Ja sam Novak Lukić, branilac Veselina Šljivančanina. Nastaviću sa ispitivanjem još nekoliko tema, ali ću se uglavnom skoncentrisati na ono šta ste odgovarali vezano za mog klijenta. Sada smo na otvorenoj sednici, je l' tako? Da. Kažite mi da li imate informaciju, saznanja, do kada je selo Bogdanovci bilo pod kontrolom hrvatskih snaga?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Selo... Mogu reći da selo Bogdanovci su pali negdje početkom oktobra mjeseca kada nam je presječen put za izvoženje teških ranjenika van Vukovara.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A nije vam poznato da li je to selo i put ka Vinkovcima bio pod kontrolom hrvatskih snaga, osim tog dela koji je presečen, ali nakon toga da je bio pod kontrolom hrvatskih snaga, put ka Vinkovcima?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Jeste, bio je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I to sve do kraja novembra meseca?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: A to vam ne bih znao reći. Samo kažem, znam da je početkom oktobra mjeseca su Bogdanovci pali i znam da više nismo mogli izlaziti van, van Vukovara.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pitaću vas par pitanja za određena lica. Nemaju veze sa bilo kakvim identitetom. Mislim da još možemo biti na otvorenoj sednici. Da li znate za kuću doktora Crevara?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste čuli za Duvnjak Željka i Željku?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste čuli, da li vam znači nešto ime Mandić Slobodan?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Bio je vozač u "Veletrgovini".

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Ne poznajem ga.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Čović Domagaj, da li ste čuli za njega?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Ne poznajem ga.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Bošković Ivica, da li ste za njega čuli?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste čuli za braću Kasalo, Ivicu, Nika i Draga?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Poznata su mi ta imena.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Jeste li ih lično znali ili ste samo čuli za njih?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Nisam ih poznavao. Čuo sam za njih.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da su bili pripadnici ZNG-a?
SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Ne bih vam mogao odgovoriti na to.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A Matković Ivica, da li ste za njega čuli?
SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Nepoznato mi je prezime.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Ja bih samo hteo da mi malo detaljnije opišete da li ste vi lično čuli razgovor između tog oficira i Vesne Bosanac u bolnici? Kada se to tačno odigralo i gde, i da li ste čuli tačno suštinu tog razgovora ili vam je to neko prepričao?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Nisam od nikog čuo. Nije mi niko ni prepričao. Stajao sam na istoj udaljenosti neka tri do četiri metra od njih kad se to dešavalo, jer uvijek sam se okolo tu šetkao da vidim što se događa. I onda ujutro u 7.00, ja gospodin, odnosno oficir JNA obratio se doktorici Bosanac kada joj je rekao da ona više ne upravlja bolnicom, nego on. A to se dešavalo na ulazu u podrumski deo bolnice, podrum bolnice, je li, gdje su bile kirurške ambulante i gdje je bio Krzni stožer, odnosno kancelarija od doktorice.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se ta kancelarija doktorke Bosanac nalazi u neposrednoj blizini gipsaone u prizemlju?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Opisali ste nam takođe kako se pojavio moj klijent, gospodin Šljivančanin. Da li ste vi lično čuli da se treba ići na sastanak u gipsaonu ili vam je to neko preneo od medicinskog osoblja i gde je to rekao ako ste čuli?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: To se isto dogodilo u tom... To je bilo odmah iza toga oficira JNA. Došao je gospodin Šljivančanin odmah iza njega. Još uvijek sam tu bio i na tom prostoru se dogodilo od doktoricine kancelarije je l', do gipsaone.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I vi ste lično čuli te reči koje je izgovorio lično gospodin Šljivančanin za sastanak u gipsaoni?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ: Možemo li za trenutak preći na privatnu sednicu?

SUDIJA PARKER: Privatna sednica.

(privatna sednica)

sekretar: Ponovo smo na otvorenoj sednici, časni Sude.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možda ću se ponavljati, ali meni je sada ovaj tajming važan, pa se ispričavam unapred ako ste već odgovorili na neko od ovih pitanja.

Možete li vi da kažete kada ste vi izašli iz tog autobusa koji je bio postavljen tu u Gundulićevoj ulici? Koliko je bilo sati?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Pa bilo je oko 9.00, 10.00.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li možete da mi kažete koliko dugo su još tu stajali ti autobusi pre nego što su napustili tu Gundulićevu ulicu?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Vrlo kratko su stajali, možda do nekih pet minuta i tu ispred nas su se okrenuli i nastavili put ka centru.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Koliko je prošlo vremena od trenutka kada ste stali tu gde ste stali, pored ograde, do trenutka kada vam je prišao Šljivančanin ili kada ste odvedeni do Šljivančanina? Da li je on došao tu ili ste se vi vratili u zgradu bolnice?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Pa možda nakon nekih sat vremena, onda nam je gospodin Šljivančanin prišao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Od trenutka kada ste ga videli ujutro u 7.00, do tog trenutka, on se vama više nije obraćao. U tom međuvremenu.

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Ne nisam ga... Nije se ni obraćao, nisam ga ni vidio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste opisali tužiocu Mooreu taj događaj sa gospodinom Šljivančaninom? Da li je on prema svoj petorici uradio istu stvar kao prema vama, utvrdio vaš identitet, proverio da li ste na tom spisku koji je pisan rukom, kako sam ja shvatio i da li su se svi upisali na taj spisak? Da li ste vi to mogli da vidite?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Da, mogao sam da vidim, jer smo takoreći sva petorica oko gospodina Šljivančanina stajali da bi pogledali. On je držao u ruci taj spisak i pitao nas je da li smo mi na tom spisku, tako da smo nas petorica bili oko njega i gledali to. Tako da sam ja rekao da nisam, i drugi, treći... Uglavnom sva petorica smo rekli da nismo na tom spisku i onda ih je gospodin Šljivančanin osobno dodao pri dnu papira.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se možda sećate da li je on upoređivao... Neću to pitanje da postavljam. Nakon tog trenutka kada ste upisani, da tako kažem, na taj spisak, da li ste i dalje imali vojničku pratnju ili ste mogli slobodno da se krećete po bolnici, u krugu bolnice?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Poslani smo ponovo prema podrumu bolnice, odnosno ono dvoje vojnika JNA nas je dopratilo do podruma bolnice.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I tu ste ostali sve do trenutka kada ste počeli da idete prema ovim autobusima u ulici Lole Ribara, je l' tako?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Da, ali između se dogodilo ono što ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste sve vreme bili u podrumu do odlaska... u podrumu zgrade do odlaska u ...

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Još imam samo jedno dva pitanja, vrlo kratko. Kada ste iz podruma krenuli, da kažem sada, reći ću, u evakuaciju, znači u autobuse kojima ste išli ka Mitrovici, da li ste se zadržavali u dvorištu? Da li ste bili neko vreme u dvorištu ili direktno iz podruma u autobus?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Ne, ne. Ja sam bio sa ovim vojnikom koji me je bio odstranio na stranu, pa kad je došla sestra Vuka, u tom momentu sam ja krenuo prema van, jer više žena i djece tu... tih civila nije bilo. Oni su već bili u autobusima. Znači, kad sam Vuku zagrlio, ja se nisam nigdje zaustavljao skroz do autobusa, odnosno skroz dok nisam ušao u autobus.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Jeste li imali priliku tada da vidite Evropske posmatračice (ECMM, European Community Monitoring Mission) ili predstavnike Međunarodnog crvenog krsta (ICRC, International Committee of the Red Cross), tu negde u blizini?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Ne sjećam se.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Opisali ste nam i to šta se dešavalo kada ste ušli u autobus i ja sam shvatio, tada su autobusi stajali van kruga bolničkog u ulici Lole Ribara, je l' tako?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Istina.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ti ljudi, kako rekoste, koji su udarali u autobus i pretili, da li ih možete definisati kao redovne vojnike ili kao neke teritorijalce, dobrovoljce?

SVEDOK P-006 – ODGOVOR: Pa mogao bih ih više definirati kao TO.

ADVOKAT LUKIĆ: Ja sam završio sa svojim ispitivanjem časni Sude. Hvala. Hvala gospodine.

SVEDOK P-006: Molim.

SUDIJA PARKER: Hvala vama, gospodine Lukiću. Gospodine Moore izvolite.

TUŽILAC MOORE: Hvala časni Sude, ja nemam dodatnih pitanja.

SUDIJA PARKER: Hvala vam što ste došli ovamo i hvala vam na iskazu koji ste dali. Mislim da ćete biti zadovoljni sada što čujete da je ovim vaše svedočenje završeno, šta znači da možete da idete i da će vam se pomoći u vezi sa povratkom kući. Ja vam se zahvaljujem još jedanput, a sada možete da idete, a pomoći će vam naš sudski poslužitelj koji mora prvo da spusti zavese.

SVEDOK P-006: Hvala ljepo.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore izvolite. Imate reč.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, sledeći svedok koga ćemo pozvati je P-013. Mislim da je gospođa Tuma izvan sudnice. Ona će da ispituje tog svedoka. U vezi sa zaštitnim merama. Zaštitne mere su izobličjenje glasa izmena lika i pseudonim.

SUDIJA PARKER: Ove zavese treba da se ostave i mislim da je odgovor da.

SVEDOKINJA P-013

(svedok ulazi u Sud)

SUDIJA PARKER: Dobro veče.

SVEDOKINJA P-013: Dobro veče.

SUDIJA PARKER: Molim vas da pročitate svečanu izjavu sa formulara koji vam sada upravo daju.

SVEDOKINJA P-013: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cijelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Izvolite sedite. Gospođu Tuma izvolite. Imate reč.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽITELJKA TUMA

TUŽITELJKA TUMA: Hvala, časni Sude.

prevodioci: Mikrofon nije uključen.

TUŽITELJKA TUMA: Hvala. Kasno je popodne. Hvala, časni Sude. Ja bih zatražila poluprivatnu sednicu zato što radimo sa zaštićenim svedokom, a da bi svedok dao potvrdu u vezi s nekim podacima ...

SUDIJA PARKER: Da. Molim poluprivatnu sednicu.

TUŽITELJKA TUMA: Hvala, časni Sude.

(privatna sednica)

sekretar: Ponovo smo na otvorenoj sednici, časni Sude.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li ste vi u avgustu 1991. godine živeli u Vukovaru?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Da.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li ste vi u avgustu 1991. godine živeli u svojoj kući?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Živjela sam u svojoj kući.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li ste i dalje mogli tamo da ostanete da živite?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Tamo sam živjela do polovice devetog mjeseca. Pred kraj devetog sam morala otići, jer su svaki dan padale granate po tom djelu, u stvari, po čitavom gradu, a i tu na moju kući.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li su i druga područja bila granatirana? Imate li vi neka saznanja o tome?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Čitav grad je bio granatiran.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: A druga područja izvan grada?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa izvan grada, ja nisam izlazila.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li ste nešto čuli od drugih ljudi? Da li su ljudi govorili da su i druga područja izvan grada bila granatirana?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Čula jesam od drugih ljudi da su sva sela gdje su živjeli Hrvati granatirana.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Vi ste spomenuli da niste više mogli da boravite u svojoj kući negde od sredine septembra meseca? Šta ste onda uradili?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Otišla sam u bolnicu, vukovarsku bolnicu, zato što smo svi vjerovali da će bolnica biti pošteđena od granatiranja i da bi tamo bili sigurniji

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: U redu. Hvala. Želim da podsetim svedokinju da smo na otvorenoj sednici. Kad odgovarate na pitanja morate da pazite da ne otkrijete svoj identitet. Kakvi su bili uslovi u bolnici s vaše tačke gledišta od recimo onog trenutka kada ste vi tamo došli sredinom septembra, pa do sredine novembra? Možete li da nam date neku predstavu o tome kako je to izgledalo, kako je vama bilo i kako je bilo drugima, drugom osoblju bolnice?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Bilo je jako teško stanje. Nije bilo vode. Nije bilo struje. Bilo je puno ranjenika. Svi ljudi koji su živili u Vukovaru i ostali u Vukovaru, ako su željeli otići po malo vode negdje da nađu, pala je granata i ubila ih. Svaki dan je ginulo jako puno ljudi i ranjeni dovoženi u bolnicu.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: I dalje smo na otvorenoj sednici. Spomenuli ste vodu. Da li je bilo nekih posebnih teškoća, nekakvih konkretnih teškoća da se dođe do vode?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Po vodu su išli... Bili su zaduženi ljudi, vatrogasci sa cisternama. I mi u Vukovaru imamo ove bunare, prirodne bunare. I kad su god krenuli da odu po tu vodu, onda je netko dojavio i onda bi taj auto uništen i ti ljudi poginuli, jer je u tom momentu pala granata na njih.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li su se širile neke glasine, da li je postojalo neko objašnjenje zašto je to bilo tako da bi poginuli ljudi i vatrogasci koji su išli po vodu?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa ja ne znam kako bih sad na ovo odgovorila. Jednostavno, jednostavno jugoslavenska armija je smatrala da je u Vukovaru, u samom gradu, da su sve ustaše i da to sve treba ubiti.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: U redu. Da li je bilo kakvih pokušaja iz bolnice da se granatiranje zaustavi?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Doktorica Bosanac je apelom. Pokušalo se preko radija. Ne znam kad je ona, nisam ja čula da je ona... Ja sam čula "Radio Vukovar" gdi je apelovala da se zaustavi granatiranje, a da li je ona s nekim pregovarala, ja to osobno ne znam da li je pregovarala da se zaustave. Ali na radiju smo slušali da je govorila da se zaustavi granatiranje grada, da ima puno žena i djece i starih nemoćnih ljudi.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Hvala. Da li možete da nam kažete kakav je bio intenzitet granatiranja bolnice i to u onom razdoblju, recimo, od sredine septembra pa do sredine novembra meseca?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Preko bolnice su prelijetali avioni. Osobno sam bila prisutna kad su pale... Ja to ne znam, tamo su onda rekli o toj bombi da je to krmača, ogromna bomba, koja na sreću, nije eksplodirala i pala je jednom pacijentu između nogu. On je ležao na krevetu i tako je pala između nogu tom pacijentu. I svaki dan je granatirana bolnica i sve oko bolnice.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li možete da opišete to granatiranje? Kažete da se granatiralo svaki dan. Koliko je ono bilo intenzivno? Da li je to bilo jedanput u toku dana ili više puta?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: To je bilo tako da se nije moglo ispod zemlje izaći van. Ko je izašao van, taj je bio mrtav.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Šta mislite kad kažete napolje, mislite izvan zgrade bolnice ili ...

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ispod zemlje, mislim ispod zemlje. Mi smo bili u atomskom skloništu, pod zemljom.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Koliko je trajala ta situacija da niste mogli da izađete napolje iz atomskog skloništa?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa čitav deseti mjesec i dok nije pao Vukovar.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Hvala. Možete li da nam kažete šta se događalo sa samom bolnicom usled tog granatiranja? Da li je ona bila oštećena i ako jeste, recite nam kako?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Bila je jako oštećena i nije imala krov gore, nije imala drugu etažu. Sve je bilo oštećeno. I sve se preselilo dolje u to atomsko sklonište pod zemlju. Dolje su bili ranjenici i pacijenti, doktori, sestre, svi, u zemlji.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: A ostali spratovi. Šta se s njima dogodilo?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Gore je sve bilo izgranatirano i nije se gore moglo biti. Nije bilo prozora, nije bilo vrata, nije bilo krova.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Dok ste vi tamo radili, da li ste vi mogli da se krećete delovima bolnice do kojih je moglo da se dođe?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: U staru kuhinju, pravu kuhinju bolničku smo jedno vrijeme mogli ući, a posle je stalno pucano, tako da nismo... Sve je bilo porazbijano, puno stakla i onda smo bili, opet kažem, u tom atomskom skloništu. Van bolnice, van tog skloništa, ja za svo to vrijeme nisam izlazila.

TUŽITELJKA TUMA: Časni Sude, ja bih želela za jedno pitanje da pređemo na privatnu sednicu.

SUDIJA PARKER: Privatnu sednicu, molim.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, ponovo smo na otvorenoj sednici.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Hvala. A da li su ostali pacijenti u bolnici bili raznih nacionalnosti? Da li možete nešto da nam kažete o pacijentima? U kakve su oni kategorije ulazili?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Granate u Vukovaru nisu birale ko je Srbin, ko je Hrvat, ko je Musliman, ko je Ciganin, Rom. Granate su ranjavale sve od reda. Pacijenti su bili različitih nacionalnosti i svi su bili ranjeni u svom gradu od granata, od gelera.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li je u bolnici bilo nekih ranjenih vojnika i ako jeste kakvih ranjenih vojnika je bilo, kojih?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ja ne znam kojih je bilo. Sa ratišta su dolazili. Tu je bila borba, vojnici su isto ranjavani. Dovoženi su u bolnicu, ali ja ne znam koji vojnici.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li ste vi možda u bolnici videli neko oružje?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ja nisam.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Hvala. Da li je bolnica bila nekako obeležena?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Bila je neka biljela, da li je to bila krpa... Zastava sa crvenim križem je bila jedna. Zastava ili je možda plahta. Ja nisam to... Ne znam tačno, ali je bila.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Znete li slučajno gde se ona nalazila?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ta zastava je stajala kad se ulazi iz glavne ulice na glavni ulaz u bolnicu, lijevo, zgrada lijevo. To je nekad neki Zarazni odjel bio. Tu je zastava stajala i u dvorištu jedna ogromna. U dvorištu dvije velike su bile k'o prostrte plahte, ogromne, velike i to, u dvorištu bolnice.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: U redu. Hvala. Da li imate nekih saznanja iako ste se vi bavili drugim poslovima u bolnici, dakle da li znate nešto o tome kako su pacijenti, različiti pacijenti lečeni dok su bili u bolnici? Kako se prema njima postupalo?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Koliko sam ja mogla znati, ja nisam liječnik, ni sestra, liječeni su koliko se moglo i što se imalo. Jako se malo imalo, a ništa nije dolazilo. Malo je jako bilo i lijekova i sanitetskog materijala. Svega je jako malo bilo. Ali uglavnom je svima pružena pomoć, jer ja sam par osoba tamo i poznala i tako i bili su druge nacionalnosti i ležali su tamo u gipsu i to tvrdim da su jednako tretirani. Ono što sam ja vidila.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Hvala. I koliko je trajalo granatiranje, odnosno kada je prestalo granatiranje bolnice?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Prestalo je granatiranje bolnice kada je prestalo i cijelog grada, a to bi ja... Datum neki poseban ne bih tačno mogla reći, da li je bio 17. ili 18. novembar. Ti datumi: 17, 18, 19. novembar, to su ti datumi koji su tu bitni. I onda je već prestalo... To je kao pala... pao, za drugu stranu, oni su govorili da su oslobodili Vukovar. I to se na onaj razglas vikalo da je Vukovar oslobođen i neka se svi mi, kao svi što su u gradu neka se predaju. I to je moglo biti već negdje 17. novembra da je počelo, pa onda 18. novembra i dalje, 19. i 20. novembra i tako.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Kada se to dogodilo, kada je pao grad, da li je to značilo i neke posledice za samu bolnicu?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Velike su posledice bile za samu bolnicu zato što su... Pa odvedeni su ljudi, svi su odvedeni i nikad se više nisu pojavili.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Kada je grad pao jeste li vi tada bili u bolnici?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Bila sam u bolnici.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Ako kažem da je grad pao 18. novembra, da li bi to bilo tačno?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Bilo bi tačno.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li ste vi videli da toga dana neki ljudi ulaze u bolnicu?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Ogromno puno ljudi je taj dan došlo u bolnicu. Kada je grad pao, ljudi su se uplašili, jer ide vojska koja nas je tri mjeseca granatirala i ubijala i ljudi su mislili da će u bolnici naći spas.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li ste videli kako ljudi dolaze u bolnicu?
SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Jesam.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li možete da date procenu od prvog dana, dakle govorim sada o 18. novembru?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Bilo je puno ljudi. Možda 3.000, 4.000, ne znam. Puno ljudi, puno dvorište ljudi je bilo.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li ste vi to tako doživeli, da je toliko ljudi došlo tokom toga dana?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa kud sam god pogledala kroz prozor, samo su ljudi stajali u krugu bolnice, žene, djeca, cijelo stanovništvo Vukovara.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: A kakvi su uslovi zavladali u bolnici kada je došlo toliko mnogo ljudi u istom danu?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Panika je bila i strah veliki, jer nismo znali, nismo ništa znali šta nas čeka i samo smo tu tako i bojali smo se.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: A zašto su došli u bolnicu? Da li ste saznali nešto s tim u vezi?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Jugoslavenska armija zašto je došla u bolnicu?

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Oprostite, ne. Civili, ti ljudi koji su dolazili u bolnicu u velikom broju, zašto su oni došli?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Civili su bili u svojim podrumima, u kućama. I kad su čuli na onaj razglas da je pao Vukovar, civili su se uplašili da će ih vojska nekud odvesti i onda su potražili spas u bolnici, jer su smatrali da neće vojska iz bolnice nikoga odvesti, pa ga ubiti.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Hvala. Još uvek govorimo o 18. novembru. Da li ste vi išta saznali o Sporazumu o evakuaciji toga dana?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Toga dana ja sam bila unutra i gledala sam kroz prozor. Neki su kamioni dovoženi u dvorište bolnice i tovareni su civili i odvoženi negdje, ali ja ne znam gdje.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Sada bih želela da razgovaram s vama o sledećem danu, odnosno o 19. novembru. Sećate li se šta se događalo tokom toga dana? To je dan posle pada Vukovara. Molim vas pazite na to da smo na otvorenoj sedici i nemojte da spominjete nikakva imena koja bi mogla da dovedu do otkrivanja vašeg identiteta.

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: 19. studenog ujutro... To sam zaboravila reći da je 18. navečer vojska došla i opkolila bolnicu. To sam zaboravila reći. Znači noćili su tu.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Možete li da mi kažete na koju vojsku sada mislite?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Na Jugoslavensku narodnu armiju.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: A kako to znate?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Da je bila Jugoslavenska narodna armija? Znam, jer su bili naoružani i došli su i opkolili su bolnicu i ...

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li ste to videli?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Vidjela sam.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Odakle?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Kroz prozor.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Spomenuli ste prozor nekoliko puta? Da li možete da nam kažete odakle iz bolnice ste vi to videli? S kojeg mesta?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Kad je 18. vojska nas opkolila, više se nije granatiralo. Mi nismo više morali biti pod zemljom. Mi smo mogli izaći gore na prvi kat. Mogli smo hodati po bolnici. Mogli smo hodati, jer više nije bilo opasnosti da će nas neko ubiti i odatle sam vidjela vojsku, puno vojske, naoružane vojske u dvorištu bolnice.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Kada govorite o dvorištu bolnice, možete li nešto malo više da nam o tome kažete gde se nalazi to dvorište u odnosu na zgradu ili zgrade bolnice?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa zgrada i odmah se izađe stepenicama bolnice i to je dvorište, krug bolnice.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li se bolnica sastojala od više od jedne zgrade? Dakle, od više zgrada?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Da. Bila je ta novija zgrada i jedna stara zgrada. Ali to je sve jedno blizu drugog. Jako blizu.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: A gde se nalazi dvorište u odnosu na te dve zgrade koje ste spomenuli?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa to je kao jedan... Između te dvije zgrade se kao hoda, jedna cesta, jedan... evo to, tako.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: U redu. Hvala. Vojska je dakle okružila, odnosno videli ste vojsku u dvorištu naveče 18. novembra. Da li sam dobro razumela?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Da.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Gde ste bili tokom noći, dakle do 19. novembra?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Sa 18. na 19. studenog sam prespavala, koliko sam mogla spavati. Nisam spavala. I ujutro 19. studenog između 6.00 i 7.00, između 6.30 i 7.00 morali smo izići van iz bolnice, izići iz zgrade, svi da izađemo van iz zgrade.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: A pacijenti u bolnici, da li je u to vrijeme bilo pacijenta? Vi ste govorili o civilima, dakle o ljudima koji su došli u bolnicu. Ali da li je u bolnici bilo i pacijenata?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Bilo je pacijenata i naređeno je da lakši, svi pokretni i lakše ranjeni ljudi iziđu van u dvorište. A oni teže ranjeni su još ostali ležati.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Sada bih se vratila na 19. novembar. Da li se vi sećate da se to dogodilo baš 19. ili nekog drugog dana, ovo šta ste upravo sada spomenuli?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: To je bilo 19. studenog ujutro između 6.30 i 7.00. Još smo ležali, još smo spavali kada je naređeno da izlazimo van iz bolnice, iz zgrade da izađemo van.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Časni Sude ...

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Jao, ne 19. studenog. Oprostite. Ne. Ne. Zbrkali su mi se datumi. 20. studenog smo izašli. 20. studenog ujutro.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Dakle, vratila bih se sada na 19. novembar, dan pre 20. novembra. Sećate li se šta se tog dana događalo? Da li ima nešto konkretno čega se sećate?

SVEDOKINJA P-013 – ODGOVOR: Pa svi smo bili uplašeni. Bili smo unutra. Bio je veliki metež. Bilo je još puno ranjenika i civila i nije se više niko... Ništa se tu više nije znalo. To smo svi bili preplašeni, taj 19. studeni.

SUDIJA PARKER: Da li bi sada bio pravi trenutak, gospođo Tuma?

TUŽITELJKA TUMA: Da, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Sada ćemo da prekinemo s radom i nastavimo sledećeg ponedeljka i to u 14.15. U ponedeljak radimo od 14.15, a u ostalim danima od 9.00.

